

Dierenopvang: Wie vangt wie straks op?

De Liberale Partij Maastricht heeft dierenwelzijn/leed - in haar pakket. We vangen egels met de dierenambulance en omwonenden omdat het oud bejaardencentrum Malberg gesloopt wordt en daar veel egels wonen (ja, wel buiten) of we voeren overleg met zwervkattenliefhebbers met de wethouder over de zwervkattenproblematiek die niet goed wordt opgepakt zodat de populatie steeds meer uitbreidt evenals de ergeris van omwonenden.

Deze week kreeg de gemeenteraad een brandbrief van een ex-asielbestuurslid. Vroeger heb ik ook in het asielsbestuur gezeten maar ben daar als velen uit ellende de uitgestapt. Aanleiding was dat een nieuw bestuurslid zijn vrouw (toen zonder diploma) meteen de betaalde functie van beheerder bezorgde en de andere bestuursleden dit achter mijn rug hadden goedgekeurd. Een trouwe dierenverzorgster moest hiervoor ontslagen worden. In een mum groeide er een negatieve sfeer, klanten werden afgeblafd, er werden zoveel dieren geëuthanaseerd, dat sommige

bestuursleden vroegen waarom wij het leegste asiels van Nederland waren, vrijwilligers werden als voetveeg gebruikt en haakten af. Dit was niet het beleid waar ik als dierenvriend achter stond, en ik stapte uit deze dramaserie. Het bestuurslid dat nu aan de bel trek wordt uit het bestuur gezet omdat hij het niet eens is met de opheffing van het asiels en andere zaken.

Bij overeenkomst van 2008 heeft de dierenbescherming van het asiels bedongen dat de voorzitters van asiels en dierenbescherming zullen zorgen voor de ontkoppeling van gemeente en asiels.

De gemeenteraad werd hierover door de wethouder niet geïnformeerd. 1. Uiteraard een zeer vreemde zaak omdat dierenopvang een gemeentelijke taak is en wij dus toezicht moeten uitoefenen.

2. Opheffing van het asiels is ook in strijd met het legaat van Eugène Gebhart dat de gemeente uitvoert, waarin staat dat zij een dierenopvang moest oprichten en in stand moet houden.

Wij zien de opheffing van het asiels als stap in de richting van de wens van de dierenbescherming een groot dierencentrum (congrescentrum, dierenwinkel, educatiecentrum dierenopvang, ja, ja het kan niet op!) op te richten. Daarvoor lobbyt ze nu al jaren bij gemeenten maar vangt bot omdat zij geen financiële onderbouwing kan presenteren. Is één soort Calatrava niet genoeg, vraag je je dan af.

Wij zien dat niet zitten omdat de asiels dan moeten worden opgeheven want de gemeentelijke bijdrage is zeker nodig om die kolos te subsidiëren. En geld om hier nog een asiels/dépendance in stand te houden is er niet. Andere minpunten zijn dat als u uw hond kwijt bent dan moet u naar Limbricht (tenminste als dat doorgaat, na Stein probeert men Limbricht), ook een gewond dier moet die lange rit ondergaan, lijdt en kan sterven onderweg in de file. De dierenambulance gaf al aan dat de vervoerskosten voor Maastricht dan met 300% zouden stijgen. Daarom blijven wij er voorstander van om ons asiels dat betaalbaar is en in de buurt, te behouden. Immers zouden wij het asiels inruilen voor het dierencentrum, dan kunnen wij de straks naast onze dieren ook de dierenbescherming opvangen. En dat kan Bruin niet trekken.

Kitty Nuys
Fractievoorzitter
Liberale Partij
Maastricht

